

REDACȚIUNEA.
Administrația și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancați nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
SEGRATE se primăsc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și în
conștatările Birourilor de anunțuri:
în Viena: S. Dukas Nachf.
H. Augenthaler & E. Morich Lasner.
H. J. Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
în Budapesta: A. V. Goldber-
ger, E. Katalin Barnat. în Ham-
burg: Marcoly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
lă garzonă pe o coloană 5 or.
— Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
RECLAME pe pagină a 8. a o
zi 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXIII

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă în toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrația, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu duse în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 150.

Brașov, Vineri 7 (20) Iulie.

1900.

Mai încet cu dragostea.

Biurul de presă ungurească lucrează bărbătesc în a pregăti terenul pentru așa numitul pact între guvern și Români, despre care am avut ocaziune de a vorbi la acest loc.

Scopul este, cum șcim, ca Români, renunțând la politica de abstenență de până acum, să ia parte cu toții la alegerile viitoare, dând tot concursul lor guvernului Szell.

De-odată ne pomenim, că foile ungurești scriu éráși articuli lungi aducând în discuțiune ideia de împăcare și înțelegere a Românilor cu cei dela putere.

Am arătat la toate ocaziunile, că totă comedia cu „frățietatea“ și cu „pactul“ derivă din cercurile politice maghiare. Cu alte cuvinte, că toate sunt puse la cale. S'au găsit și unele foi române, cari au intrat în discuțiunea pusă de presa maghiară c'un plan ascuns, bine cumpenit, și astfel — se ni-se ierte expresiunea — s'au făcut de ris,

Situația poporului român de astăzi e destul de bine cunoscută și cei-ce au ochi pot să o vadă și să se convingă despre ea. Nimeni care o cunoște însă nu va îndrăzni să afirme, că Români din Transilvania, Bănat și Țera ungurească — chiar să o voescă și să o dorescă Szell cu ai săi de o sută și de o mie de ori — ar fi ađi în pozițiune să încheie pacturi, s'eu și numai o înțelegere specială față cu viitorile alegeri. Pote guvernul se trateze cu partidele politice de toate nuanțele din țară, der nu va pute să se înțeleagă cu Români, în mod valabil pentru aceștia și nu mai puțin pentru guvern, pe câtă vreme partidul național român este împedecat prin forța brutală de a funcționa.

E curios și ne mai auzit, că după-ce ai trântit pe adversar la pământ și l'ai legat de mâni și de picioare, și după-ce i'ai mai infundat

și un nod în gură, ca să nu potă nici chiar să mai strige, să-l înviți să facă frățietate și să stabilească o înțelegere cu tine.

Și ore nu așa se presentă lucrul în realitate, când adversarii existenței noastre naționale, în starea desolată, la care ne-au redus, vin și ne vorbesc de „înțelegere“, de „pacturi“ și Dumnezeu mai știe ce? Când vrei să dovedești cui-va, că ai bune intențiuni față cu el, că doresci a-te înțelege cu el în pace și în bine, atunci elucru firesc, ca, decât atârna dela tine, să faci tot posibilul ca să-l eliberezi mai întâiu de cătușile ce-i împiedecă mișcarea și să-i redai graiul liber.

Cum stau ađi lucrurile însă, Românul este proscris în viața publică și eliminat în sensul adevărat al cuvântului din cadrul constituțiunei.

Ce voiți der să vă declare și să facă ađi Românul în numele naționalității sale, despre care nici guvernul, nici partida lui, nici opozițiunea maghiară nu vré să știe, și pentru care pretutindenți se vede astăzi asuprit, prigunit și huiduit?

Ce politică mai pot face Români ca întreg, ca naționalitate, când această este anatemisată de toți factorii dela putere? Ca „individi maghiari de limbă română“ pot să se angajeze mameluți, der acesta nu mai este nici înțelegere, nici pact, ci o simplă tocmelă de simbriaș.

Așa departe însă n'am ajuns noi cu cauza noastră, cu toate loviturile și desastrelle, ce a trebuit să le suferim. Poporul nostru e legat și ferecat, der puterea lui nu este încă înfrântă.

Să-și pue de-ocamdată pofta 'n cuiu gazetarii unguri. Români sunt prea cuminti și prea pațiuți, decât ca să între în cursă, înduplecându-se a-și formula, individual, propria sentință de morțe națională. Vor știe ei cum să-și ajute și se pot, deci, lipsi

de lovitura de grație, ce li-o pregătesc adversarii seculari.

Din România.

Cu privire la situațiune se anunță următoarele:

Toți ministrii au sosit Marți dimineața în Sinaia, unde la orele 12 a fost consiliu de ministri sub președința Suveranului. Cu această ocaziune președintele consiliului Cantacuzino a depus formal dimisiunea cabinetului în mâinile Suveranului. Regele a primit dimisiunea. Toți miniștrii au declarat, că vor susține noul cabinet, afară de d-l general Manu, care a declarat, că va păstra o atitudine de expectativă și se va demite din demnitatea de președinte conservator al clubului central. După consiliu ministrii au fost reținuți de Maj. Sa la dejun.

D-l P. P. Carp a fost primit Miercuri dimineața de către Maj. Sa Regele la castelul Peleş. Maj. Sa i-a încredințat misiunea de a forma un cabinet de concentrare conservatoare. D-l Carp a fost reținut la dejun la palat, ér sera a plecat la București.

Se aștepta, ca astăzi, Joi, cabinetul să fiă format.

D-l P. P. Carp a sosit în Sinaia deja Marți sera și îndată după masă a făcut o vizită d-lui Take Ionescu, cu care a conferit asupra situațiunii.

Călătoria lui Koerber la Ischl preocupă constant presa austriacă. „Neue Freie Presse“, revenind asupra călătoriei, susține cu hotărâre, că ministru-președinte Koerber a prezentat cu ocazia acestei monarhului propunerii pozitive în privința delaturării orisei parlamentare. Încât privește planurile guvernului fôia progresistă liberală dice, că guvernul are de gând să convoce la toamnă parlamentul, după-ce voința neschimbată a corônei este, ca Cehii și Germanii să se împace odată. Din această apare, că propunerile, ce le a prezentat Dr. Koerber monarhului, cuprind și dispozițiunii referitoare la *cestiunea limbei*, der ele

nu eschid nici alte cestiuni. „Neue Freie Presse“ crede a știe, că guvernul nu va mai face încă odată încercare cu conferențele de înțelegere, ci va tracta deosebit de-oparte cu Cehii, de altă parte cu Germanii, dându-și silința a aplană pe calea această divergențele principiare. Dacă această se va adevări, atunci planul de octoavă a legilor de limbă pôte fi considerat de-ocamdată numai ca ultimul mijloc.

Fișpanii. Se ventilază mult de un timp încoace în diaristica maghiară soirea, că guvernul Szell ar avé de gând, ca în prejma nouelor alegeri dietale se facă mari schimbări în corpul fișpanilor: pe unii să-i dimisioneze, pe alții să-i permute, ér locurile vacante să le ocupe cu persoane noue. Până acum însă d-l Szell n'a făcut nimic în direcțiunea această, fiă că-i este greu, fiă-că pôte nu vré să se strice cu anumiți ômeni din provincii, cari deși au rămas în fișpanii de pe timpul regimului Bauffy, totuși mai contéză la sprijinul lor. Sunt interesante constatările unei foi guvernamentale privitoare la „ceștiunea fișpanilor“. Ea dice, că acum după „schimbarea de sistem“ nimeni nu mai vré să fiă fișpan, fiind-că ađi nu s'ar mai puté face trebôrele din trecut. Despre fișpani dice, că sunt mai mare putere, decât un ministru în țera lui. Ei nu atârna dela nimeni, decât dela ministru-președinte și de interne; pot face ce voesc cu întreg comitalul, mai ales decât esecută punctual ordinea ministrului de interne și decât corespond intențiilor politice ale ministrului președinte... Fișpanii au fost până acum spioni, s'eu corteși s'eu pașale. — Ce vor fi pe viitor?

Cestiunea economică în Bucovina.

II.

Acum trecem la o tristă pagină, care face să te podidescă lacrimile, cu atât mai mult, cu cât tocmăi politicieni români oportuniști pörtă vina cea mai mare.

Blastemul întregului neam românesc se legă de numele acolora, cari se încumetă a apéra și ađi droia celor mai periculoși parasiți, cari formeză cea mai grôz-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Romeo.

— Fine. —

Lumea se rărise, trăsurile se mai conțineră și o liniște somnorosă se întindea pe de asupra corônelor de frunze înverzite. Luna ne bătea drept în față și stelele străluceau pe cerul senin, ca nisce bôbe de argint pe un covor albastru.

„Ori-cât de chinuitor ar fi fost trecutul, tot îți amintesci cu drag de el, când n'ai altceva mai frumos de ce să-ți aduci aminte“ — și fruntea lui se întunecă ca o ăi posomorită.

Apoi relnă:

„Ascultă-mă..., știu că are să te pună pe gânduri istoria vieții mele, der țu-o voiți spune, voiți smulge din întunerecul trecutului licăririle, ce le mai ved încă abia sclipinde, cari 'mi sunt dragi și n'ai vré să le las să moră...“

N'am avut ferioarea să-mi cunosc părinții, și nici-odată nu mi-a vorbit cineva despre ei. De aceea când ved câte o mamă

cu copii de mână, mă cuprînde jalea, privirea mi-se 'npăinginesce și mă cufund par'că într'un întunerec fără margini.

De mult., în cea mai depărtată copilărie mi-aduc aminte, că mă ținea o cerșitoare bătrână de abia se mai țira și cerșiam amândoi totă diulica pe strădile unui oraș de peste Dunăre.

În timpul iernii, nopțile le petreceam într'o crâsmă din marginea orașului, ér vara durmeam pe unde ne prindea noptea. Nu poți să-ți închipuiesc ce suflet bun avea mama Maria, așa-i diceam eu bătrânei, și cum mă mângăia și cum mă îngrijea.

Nu știu cât timp voiți fi umblat cu dânsa, destul că aveam pôte șapte ani, când a murit și-am rămas rătăcit în lume. Nu știu nici când a murit, nici unde au îngropat-o..., atâta numai mi-aduc aminte, că într'o ăi m'am trezit singur pe strădile orașului., singur! Ea, când voia să-mi spue s'eu să-mi dea ceva, mă chema: „Romeo, fă-te 'ncea Romeo, puiule...“ și Romeo 'mi-a rămas numele până 'n ziua de ađi; n'am aital.

Vre-o trei ani apoi am cerșit singur. Îndată-ce căpétam cinci parale s'eu un go-

logan, imi cumperam o bucată de pâne și mă duceam sub nisce pomi, de sigur era vre-o grădină publică, unde vedui într'o ăi pe nisce băeți jucându-se cu mingea. De cele mai multe ori îi gâseam acolo și simțeam o nespusă bucurie să-i privesc. Luam parte la toate emoțiile lor, rideam cu ei și nu odată m'am pomenit sârinde de bucurie, când vre-unul mai simpatio sufletului meu nimeria pe celălalt. Când mingea aruncată prea tare o lua pe costă la vale, toți strigau la mine: „După ea țigănușule!“ și vesel dam de-afuga pe costă, de-mistria pânea de subsuoră, și le aduceam mingea și nu mai puteam de ferioare.

Într'o ăi vedui pe un băiat trăgând nisce dungii albe pe o bancă văpsită, cu o bucată de cretă — se 'nțelege, că eu nu șciam, că-i dice cretă. — Un oas m'am ținut după el și l'am rugat să mi-o dea mie. În sfârșit când a intrat într'o curte, mi-a aruncat-o. Am ridicat-o și am pornit mândru pe stradă, trăgând pe fiă-care pörtă câte o dungă, după ce mă uitam mai întâi, să nu mă vadă nimeni. Acestea au fost primele începuturi de pictură.

Într'o ăi, era pe la sfârșitul toamnei,

stăteam lihnit de fôme într'un colț de stradă, pe-o pētră. Un vânt rece, amestecat cu plôie mă pētrundea până la ôse. Era spre sera și nu căpétasem încă nimic. Începuți să plâng și unui domn, care trecu pe lângă mine, 'i se făcu milă; se apropie și mă 'ntrăba, de ce plâng? Suspînând printre lacrimi îi spusei că mi-e fôme.

Nu-mi mai aduc aminte, ce m'a mai întrebat; m'am pomenit acasă la el. Am stat așa vre o săptămână și în totă ziua mă trimetea să-i dau scrisorile la cutie.

Peste puțin timp am venit la București. Cinci ani am stat ca servitor la domnul acesta, în care timp nu m'a certat o singură dată. Chiar când nu făceam câte ceva, imi spunea cu frumosul și apoi nu se prea sinchisia el de praful ce rămânea de multe-ori pe masa lui de scris. Era gazetar, și vecinic era preocupat de subiectele, cari trebuiau absolut scrise pentru ziua de mâne. De câte-ori imi isprăveam treburile, m'apucam și deseneam pe nisce hârtii, ce le furam de pe masa lui și pe cari le păstrează și ađi pe fundul coferului. Când n'avea ce face, mă chema lângă el și mă 'nvéta să cetesc. Mi-aduc aminte, că nu

nică plagă pentru țeranul bucovinean, care pentru hăriruri personale cutéză a susține habotnicia multime a Jidanilor, ce au împănătat toate comunele, umplând țera de miserie și murdăria.

Încă înainte de anexare fiul lui Israil erau incubați în țără, puiau deja aci. La 1777 în 12 Octombrie, când boierimea, mănăstirile, clerul mirean, satele și orașele s'au adunat la Cernăuți pentru a depune jurământul de fidelitate în mâinile generalului Splenyi, Jidanii au fost escluși din alaiul din cauza neconsiderabilului număr. Pe atunci nu visa nimeni, că va sosi odată timpul, în care politicienii români vor peți grația acestor paraziți.

Omidă s'a înmulțit mereu în mod natural și prin admigrare din Galiția și provinciile rusești, încât Bucovina deveni pentru ei al doilea Canaan. Pe când la anexare se aflau numai 400. sflă Bogdan-Duică la 1890 în această țără 82.717, sflă 12-79% Jidanii, exclamând: „S'au înmulțit mereu după legea șorecilor de la mără. Clasa, ce a crescut și care în dezvoltarea istorică a Bucovinei i-a ajutat să sară în șea și li-a ascuțit pintenii, cu cari sângeră adă oosta poporului, clasa ce adă îi cruță mult, trebuie să se deie în lături când acest rău economic este combătut. Sub pretext de toleranță religioasă se cere cruțarea cămătarilor și se propagă iubirea crășmei. Cine a gonit pe Jidovi din sinagoge, ca să vorbiți de intoleranță? Sub pretext de umanitate se cere, ca țeranul să fie lăsat pradă prostiei sale și șiretlicurilor jidovesci. Am reproduces aceste cuvinte ale eruditului bărbat, care li-a frecat harțagul mameluicilor în broșura asupra Bucovinei, drept confirmare a espușurilor mele.

Seiu că prin acestea voi atinge cam neplăcut corda simțitoare a baronului Mustatza, hahambașa Jidanilor din Bucovina, der interesul națiunii priméză.

Să îndreptăm privirile noastre érași asupra satelor. Aci aflăm adevărate stări sociale medievale. În mijlocul satului se află în locul castelului medieval curtea arăndașului și hanul cărciumarului, de unde se întinde Jidanul ca polip distrugător asupra vecinilor corumpând, cămătarind și cocofându-se pe ruinele bieșilor creștini până la gradul de mare proprietar.

Jidanii au în arăndaș toate cărciumile din țără și grijese, ca în fie-care comună să se ofere prilejul în cât multe locuri pentru stricarea poporului. Prin pilde rele, prin sfaturi mișeșeci se demoralizează țeranul din an în an așa de rapid, încât la urmă nici cel mai binevoitor nu-i poate ajuta.

Alcoolismul cu cortegiul de bôle, băntue deja cumplit toate satele. Rachiu importat din Galiția, plin de ingrediente toxice, otrăvit mai ales cu vitriol, așa numita „bulearcă“, în timpul mai nou un fel de rum, distruge și ultima scânteiță de conștiință, ce mai scilipsece în sufletul țeranului strins ca în clesce de miserie. Când își pierde nefericitul conștiința, când „bulearoc“ îl doboră la pământ în mijlocul cărciumei, atunci inima bestialului jidan tresare de bucurie, oferindu-i-se prilejul unui minunat „gheșeft“, făcând o socotă de dece ori mai mare de cum se cuvine.

Astfel slăbește starea materială a țeranului până cade jertfă creditorului necruțător; căci jidanul n'are interes de a pă-

puteam deosebi pe *a* de *b*, odată cu capul Bătrânul făcea haz de mine și-mi arăta și-mi esplica cu o bunăvoință părintească.

A murit apoi și am rămas ér singur. Eram trecut de 15 ani. Trei ani am trăit cum am putut și de multe-ori nu mănoam nimic câte două zile. Mă prindea un dor de mama Maria și de momentele când nu suferiam de fôme lângă ea, der trebuia să-mi înăbuș ori ce dorință; acum nu mai puteam cerși, eram mare și-mi era rușine.

La șapte-spre-dece ani am intrat în școala de bele-arte. De-atunci viața mi-s'a mai îndulcit. Făceam picturi de comandă, asta ca să am cu ce să trăesc și răsplăta pentru aceste momente de chin era timpul în care pictam de dragul picturii, de dragul artei adevărate. Acum soii cum am trăit și vești unde am ajuns. Sunt tiner încă și voi munci din toate puterile ca să ajung ceva. Viitorul e deschis pentru toți, greutatea e să găsești calea, ca să te ducă la el.

Era târziu. Liniște de mörte. O luarăm spre casă îngândurați și conscii de nimicnicia noastră în fața vieții.

Zah.

tra vigôrea populațiunii muncitoare, daraverile cărciumarului merg perfect de bine în mijlocul unei populațiuni sêrace, căci cea economă, harnică și avută nu dă clienți obicinuiți la cărciumă.

Precum cioma cuprinde numai un orgaizism, ce posedă dispoziția, ast-fel și Jidanii au aflat baza în starea economică bolnavă, ocupând fie care ungher al țării în multime din ce în ce crescândă, încât adă nu seiu ori de se mai sflă vr'un sat în Bucovina fără Jidanii. Deja Euzenberg dice (1778—1786), că ei veniau cu duimul în Bucovina plină de libertăți și de mădrete și cu puține dări. Așa-dără bazele de speculațiune nețermurită și de îmbogățire, pe cari s'a ridicat Jidovimea, sunt forte vechi.

În a. 1894 preoțiimea a inițiat cu ôre care efect o agitațiă contra beției de rachiu. Atunci organul baronului Mustatza „Bukowinaer Post“ în numărul din 7 Iunie a tipat, că propaganda este *socialistă-comunistă*. În Nr. 118 spune, apoi că agitațiă va scude venitul fondului de propinațiă, în care cas diferența ar trebui acoperită de *toți* contribuabili, adecă nu ca până acum, numai de cei ce beau rachiu, de țeranii. Așa lucrăză politicienii oportuniști conduși de o creatură ca Mustatza pentru țărănime, acestă-i căldura inimii lor.

Ba chiar mai mult. „Gazeta Bucovinei“, care avea în program îngrijirea de sörtea țeranului, s'a asociat la aceste voci jidovesci, scriind un articol în numărul din 16 August, care s'a reproduces apoi cu mare satisfacțiă și bucurie de „Bukowinaer Post“. Prin acestă activitate a încărunit baronul Mustatza. Ce diceți voi cei dela „Timpul“, vești asculta și aci orbiș de fanariotul acestă?

Amintim încă și aprecierea lui Budai Deleanu: „Arăndașii din Bucovina sunt peste tot Jidanii, căci numai Jidanul posedă istețiimea pentru a face pe cel ce nu-i pricepe socotela să se înțelăgă, ca la lumina sörelui, că bunătatea unei moșii consistă în aceea, că țeranii să beie din și în și, din an în an tot mai mult și mai mult. Așa, că ast-fel de ômeni sunt căutați și spriginiți nu numai de arăndașii lacomi, ci și de ceilalți posesori de moștenire“.

Asupra unui popor pe o tréptă culturală primitivă s'au năpusit cei mai rafinați comercianți din lume, cari trăsesc numai din negoș și din întreprinderi lucrative, iau în arăndaș moșile boeresci, morile, ferlute dijme, procurându-și subarăndașii tot de rassa lor. Arăndașă trăsurile boeresci, toate transporturile de lemne (cherestele, scândurii, grindii, etc. —), de piatră ș. a., toate întreprinderile industriale și lucrările drumurilor districtuale. În mâinile lor se află întreg comerțul cu vite, victualii, haine și toate obiectele aparținătoare casei și agriculturii. Cei mai bigoși și mai rapaci vrășmași ai celorlate nêmurii, cei mai șireți și mai umblați prin lume, curțieri, samsari, preocupăți, cămătari, meseriași cei mai neindemânateci pörți o luptă inegală cu un popor lipsit cu desăvirșire de lumină, de care n'are milă ciocoiul, der nici fiul sei netrebnioc, cari ling blidele ciocoiului.

La 1804 constată chiar un călător prin Bucovina, că jidanul este indispensabil pentru țeranul autohton. Neîndeletnicindu-se cu agricultura, Jidanul vagabondéză din un district în altul, ținend întréga țără ferecată sub avidele sale buze, căci nimeni nu o are să măntue țera de acești otrăvitori ai miseriei sale vieți, distrugătorii cei mai energici ai proprietății naționale.

Jidanul nu are interes a aduce pe moșia arăndașă o îmbunătățire trainică și temeinică, nu are interes a păstra vlagă și fertilitatea pământului, scopul lui e numai să ia venitul lui cel mai mare, fără a se îngriji de viitor. Intreg inventarul agricol al Jidanului consistă numai în o șandrama, unde-și stringe pânea țeranului. După mărimea șandramalei se pôte conchide la mărimea posesiunilor.

Decă pădurile cad odată pe mâna lor, le taiă fără rost, absolut fără un sistem rațional, fără grijă pentru creșterea arborilor, devastând în mod vandalic totul, ce natura dăduse gratuit acestei țări, lăsând în urma lor numai locuri desgolite de lemnul cel vënd în Galiția, lăsând pustietăți sterpe. Astfel au rămas în multe regiuni numai câmpii aride, arse de sôre, acoperite de buturuge găunose și ioc colo și de buruiene. Perdend aerul umiditatea, secând isvôrele, scodend nivelul riurilor, s'a uscat și s'a schimbat și clima. Se potrivește deci dicio la: „Arăndașia pierde moșia“ și „Jidanul cu balabusta sunt ca lăcusta“.

Așa primesc și boerul respata pentru mășava alianță de exploatare a țeranului, făcătă cu arăndașii și cărciumarii de pe moșia sa.

Războiul în China.

Luptele la Tien-Cin.

După tragedia din Peking, diplomațiă și cercurile militare își îndreptéză acum privirile asupra celor ce se petrec la Tien-Cin. Lupte mari se dau în jurul acestui oraș mai bine de o săptămăna între Chinesii și trupele aliate. În 13 l. c. aliații, vedend că nu se mai pot susține în stare de defensivă, au decis un atac combinat în contra orașului chinez. Aliaților li-a succés a ouceri prin surprindere arsenalul dela Vest, însă când au ajuns la forturile orașului, au întâmpinat o mare rezistență.

A doua zi, în 14 l. c., aliații au repetat érași atacul. Atunci însă Chinesii erau bine pregătiți și așteptau atacul aliaților. Nu se scie cu positivitate rezultatul luptei din 14, căci telegramele sunt contradicțore. Unele dic, că atacul n'a reușit, altele susțin dimpotrivă, că aliații au reușit să répună pe Chinesii și să ocupe forturile cu prețul a jertfe mari. În cele trei zile de lupte continue aliații au avut 800 morți și răniți. Cele mai mari pierderi le-au avut Rușii și Japonzii. Pentru fiă-care pământ de pământ trupele aliate au trebuit să jertfescă sumedenia de ômeni, deore-ce Chinesii resistau cu putere și pușcau strălucit de bine.

Se așteptă încă confirmarea acestei victorii a aliaților, der decă este să judecăm situațiunea din luptele sângerose dela Tien-Cin, atunci ori-cine pôte să se aștepte încă de aici înainte la un lung și crâncen război chinez-european.

Baia de sânge din Peking.

Éta cum descrie „Daily Express“ baia de sânge din Peking:

Străinii și trupele trimise spre apărarea lor, și cari slămandiseră de zile întregi, s'au hotărît, ca în noptea spre 30 Iunie să încerce o erupțiune. Acestă erupțiune a fost o surprindere pentru trupele chinez, dintre cari garda străinilor a ucis 200. Trupele lui Tungfusiang și Boxerii, cari țineau ocupate porțile ambasadei (englese), au încercat un asalt asupra ambasadei, der au întâmpinat rezistență desperată și au fost siliți să se retragă. Infuriați de acestă rezistență și de pierderile, ce le-a avut, generalul Tung a adus tunuri mari și a început bombardarea ambasadei până când a luat foc și a prefăcut' o în ruină. Acei străini, cari n'au fost ajunși de glonțe, séu pe cari nu i-au omorit Boxerii, și-au aflat mörtea în flacări. Principele Tuan n'a permis să li-se ducă hrană străinilor, în credința, că ei se vor preda și va puté astfel să între în tracțări cu puterile pentru forturile Taku. Principele Cing a provédut însă, în secret, cu hrană pe străini, din care causă au și putut să reziste atăta timp. Nu se scie, ce s'a făcut cu principele Cing. În ultima luptă desperată străinii au făcut carée, fie-care avend un revolver, der când au vëndut, că nu mai este scăpare, au împușcat pe femei și copii, ca să nu cadă vii în mâinile Chinesilor. Atunci generalul Tung a dat ordin să se descare de-odată toate tunurile și *Europenii au cădut grămadă*. Cei cari au mai rămas în viață, și-au luat refugiu în interiorul clădirii ardende, însă Boxerii i-au urmărit și aici și când a cădut ooperișul ambasadei, persecutori și persecutați s'au prăpădit în marea de flacări. După aceea Boxerii au măcelărit pe creștinii indigeni, așa că sângele curgea pără pe strădele orașului tatar.

Forțele aliaților.

Secretarul parlamentar engles Brodrick a declarat alaltăeri în camera comunelor, că la 10 Iulie forțele aliaților erau următoarele la Taku și Tien-Cin: *Rusia* avea 149 ofițeri și 8200 soldați; *Japonia* 124 ofițeri și 5100 soldați; *Anglia* 175 ofițeri și 2400 soldați; *Francia* 103 ofițeri și 2400 soldați; *Germania* 34 ofițeri și 2400 soldați; *America* 10 ofițeri și 1300 soldați. Afară de aceștia o mică trupă austriacă și italiană, așa că contingentul întreg al trupelor internaționale era de *604 ofițeri și 20,700 soldați*.

Declarațiunile lui Goluchowski.

Din Paris se telegraféză, că ministrul austro-ungar de externe, contele Goluchowski

a luat parte la o conferență, ce s'a ținut în ministerul de externe frances și acolo a precisat atitudinea monarhiei austro-ungare în următoarele:

Monarhia este gata a conlucra cu celelalte puteri și spre scopul acesta e gata a trimite vase de război austro-ungare. Din contră: monarhia nu se simte îndemnată a trimite trupe de pe uscat în China.

În urma acestei declarații puterile nici nu mai contéză la conlucrarea Austro-Ungariei în acțiunea contra Chinei.

SCRILE DILEI.

— 6 (19) Iulie.

Szell pentru maghiarisare. La o cerere, ce i-s'a înaintat ministrului-președinte Szell din partea comitetului de teatru unguresc al Torontalului pentru un ajutor de 2000 cor., ministrul, după cum cetim în foile unguresci, a răspuns făcend următoarea declarațiă: „Deore-ce înșințării de cercuri teatrale, mai ales în *ținuturile locuite de naționalități, îi dau mare importanță*, cu plăcere pun în vedere sprijinul statului cerut de comitetul de teatru, în cas, decă scopul amintit mai sus al comitetului, (adecă popularizarea teatrului unguresc printre naționalitățile nemaghiare) va avé succés“ etc.

— Va să dice ministru Szell cel cu „legea“, „dreptul“ și „dreptatea“ e gata „bucuros“ a sprijini din bugetul statului teatrele unguresci numai cât acestea să dovedescă apoi, că în adevăr ele *maghiarizează*. Pentru-ce ôre miniștri unguresci, decă au plăcerea de-a face atâtea experimente de maghiarisare, nu le fac pe punga lor, ci risipesc banii statului, cari nu sunt numai pentru căpătuirea maghiarisatorilor?

Monumentul lui Mircea Vodă va sosi în curend din străinătate, unde se lucrăză, și va fi așezat în strada Carol din Tulcea în fața prefecturii.

Jidanii din România în Budapesta. Foile budapestane spun, că de două săptămăni nu este și, în care să nu sosescă familii jidovesci din România în Budapesta. Și alaltăeri au sosit în capitala Israelului jidano-maghiar 416 emigranți, parte cu trenul, parte cu vaporul. Ei au fost primiți de membrii comunității israelite, cari i-au și ospetat bine. Și atât de bine s'au ospetat, încât — spun foile unguresci — emigranții au început să țină dicții, ba se cânte chiar „Marselesa“. Toți târtanii purtau pentegramme, emblema religioasă mosaică. La despărțire Jidanii „erau forte mișcați“ și au rebonificat „ospitalitatea maghiară“ cu strigări de „éljen“.

Pentru masa studenților români din Brașov au mai intrat următoarele contribuiri:

a) Pe lista nr. 16 (colect. d-l I. Nan, preot în Sân-Petru) cu totul 26 cor. 50 b., și anume: I. Nan 4 cor., G. Crivăț 2 cor., Vas. Cranga 2 cor., I. Bărsan 1 cor., G. Cranga 1 cor., Nic. Inache 2 cor., I. Cranga 1 cor., G. Bărsan 2 cor., Silv. Bărsan 1 cor., Biserica rom. gr. or. 10 cor., Stan Bărsan 50 bani; b) D-l I. N. Gămulea, neguțator, Brașov 3 corone.

Primescă marinimoșii donatori cele mai vii mulțămite. — Direcțiunea școlilor.

Renta română. „Berliner Börsen Courier“ scrie următoarele: „Afacerile sunt în general calme. Intocmai ca împrumaturile germane, rentele străine s'au manifestat cu o tendență fermă. Cu deosebire se pôte spune acestă despre *renta română*, care s'a urcat față cu vestea unui nou ministeriu sub presidențiă d-lui Carp“.

Șahul Persiei la Petersburg. Șirul vizitelor la curțile europene l'a început șahul Persiei prin visita din Petersburg, unde șahul a sosit alaltăeri după amiazi. La gară a fost întâmpinat de Țarul Nicolae, de membrii familiei domnitoare rusești și de somitățile militare ale curții. Popoluțiunea a făcut ovațiuni șahului, care a fost încuartirat în palatul de iernă.

Fruntașii Evrei din Iași, cari au fost invitați la jubileul de 25 de ani al

P. S. S. Metropolitului Moldovei, au pregătit a dar o emblemă a vechiului testament în aur și împodobită cu pietre prețioase.

Sinucidere. Ni-se comunică, că un student din cl. V dela colegiul ev. ref. din Fergu-Mureșului, cu numele Simo Gabor, aereșind la examen și vrând să-și răsbune din cauza acosta asupra profesorului său de clasă Kobori János, merse la acesta acasă înarmat cu un revolver cu 6 focuri. Din norocire, pe profesor nu-l află acasă. Studentul se duse atunci în curtea gimnasiului și acolo se împușcă, murind imediat.

Căldura în Londra. Din Londra se telegrafază, că acolo căldura e nesuportabilă. De 50 de ani nu s'a mai pomenit în Londra o căldură atât de mare. Pe strade au amezit foarte mulți, ér alții atacați de insolajă au murit imediat. Acesta s'a întâmplat nu numai în Londra, ci și în împrejurimea ei.

Concert. Duminecă, în 22 Iulie, muzica orașenească va concerta în grădina hotelului „Pomul verde“. Inceputul la 8 ore. Intrarea 60 bani.

Aparate de fotografie pentru diletanți. Firma A. MOLL, liferantului curții c. și r. din Viena Tuchlauben Nr. 9 își recomandă amatorilor de fotografie, articolele sale necesare pentru fotografia. La cerere trimite liste ilustrate conținând prețurile. Depozite în Brașov la F. Jekelius, F. Kelemen, Victor Roth farmaciști. Teutsch și Tartler, D. Eremias nepoți.

CONVOACARE.

Despărțământul VII. Hațeg al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român își va ține adunarea sa generală ordinară Duminecă la 5 August st. n. a. c. în biserica gr. cat. din opidul Hațeg la 3 ore p. m. cu următorul:

Program: 1) Deschiderea adunării prin președinte; 2) Raportul biroului prin secretar; 3) Raportul casarului despre starea casei; 4) Raportul bibliotecarului; 5) Esmiterea a 3 comisiuni de 3 inși pentru censurarea raportului făcut de secretar, casar și bibliotecar; 6) Esmiterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri noi și încasarea taxelor; 7) Eventuale disertațiuni, ce sunt a se înainta directorului cel puțin cu 24 ore înainte de adunare; 8) Raportele comisiunilor esmise; 9) Statorirea bugetului pe anul 1901; 10) Alegerea a 2 delegați la adunarea generală ordinară; 11) Eventuale propuneri, verificarea protocolului și închiderea adunării.

La această adunare sunt invitați cu stimă toți membrii din despărțământ cum și alți binevoitori și spriginitori ai culturii române.

Din ședința comitetului ceroual al despărțământului VII al „Asociațiunii“ ținută în Hațeg, la 15 Iulie 1900.

Nicolau Nestor, Dr. Gavril Suciu,
director desp. secretar.

Internatul de fetețe din Blăși.

(Publicare de concurs.)

Până la ziua de 15 August n. a. c. se esorie concurs pentru primirea în Internatul Vamecan de fetețe din Blăși.

Condițiunile primirei sunt:

1. Pentru o elevă sunt de a se plăti pe un an scolar 120 fl., solvibili în două sau cel mult patru rate anticipative, pe lângă aceea o taxă anuală de înscriere de 3 fl. pentru elevele din clasele elementare și de 6 fl. pentru cele din clasele superioare, apoi 1 fl. pe an pentru bae. Elevele, cari vor învăța limba franceză ori muzica instrumentală, vor solvi separat unele taxe moderate.

2. Fiind-că elevele vor trebui să poarte vesminte uniforme, se va solvi 14—18 fl. după etatea și căreia. Uniforma acesta, care se pregătește în internat, constă din două surte în formă de rochiă, 2 pălării, — una de érnă și alta de vară, — și din o toaletă.

3. La intrarea în Internat fie care elevă va trebui să fie provădută cu: 6 cămeși, 6 camisone, 6 pantaloni, 1 fustă de érnă, 6 servete, 12 batiste, 6 perechi de ciorapi, 2 perechi de papuci, 1 peria de dinți, 1 peria de cap, 2 perii de încălțăminte, 1 plăpomă, 2 pepteni, 1 saltea de lână, 2 perini, 4 fețe de pat, 4 fețe de pe-

rină, 2 cuverte de pat din giolgiu alb, 1 lavor de spălat și 6 ștergare.

Obiectele acestea au să fie marcate cu numele elevei.

Pentru suma numită fie care elevă va primi:

1. Instrucțiune în studiile prescise pe clasele I—VI elementare și VII—VIII superioare, educațiune religioasă-morală și deprinderi în conversațiune maghiară și germană.

2. Locuința în etagiul institutului în sale mari, sănătoșe și luminoșe provădute cu mobiliarul necesar.

3. Vipt întreg și aume: a) la dejun cafea cu lapte, b) la amiazi 3 plese, Dumineca și în sârbători, 4, c) la cină două plese.

4. Spălat, luminat și încălțit. În fiecare lună băsele vor lua câte o bae.

5. Instrucțiune în fier, spălat, călcatul cu ferul, coptul pânei, tors, țesut, curățit, grădărit, croit, ducerea socotelor economiei de casă, conservatul și aședatul legumelor și victualelor preste érnă, îngrășatul animalelor, prăsirea și ținerea galțelor etc.

La cererile pentru primire e de a se alătura: estras de botez, testimoniu de pe clasa absolvată, atestat medical despre sănătatea elevei, atestat de vaccinare și revaccinare.

Concursele sunt de a se înainta Prea veneratului Consistoriu Metropolitan în Blăși, alăturându-se la fie-care o marcă de 20 cr. pentru spedarea francată a soluțiunei. Dela cererea de primire nu sunt dispensate nici elevele, cari au mai fost în Internat.

Direcțiunea Internatului de fetețe.

NECROLOG. Subscriși au nemărginită durere a anunța tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților înocetarea din viață a prea iubitei și prea scumpei lor Ana Dr. Dăianu n. Totoianu, care după îndelungate suferințe de mamă, provădută cu sfințele taine și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului său, eri la orele 6 séra, în anul al 28-lea al vieții și al 4-lea al fericitei sale căsătorii.

Înmormântarea scumpei defuncte se va face din casele părințești dela Chișfalău (l. Alba Iulia) mâne, Joi, 19 Iulie n. 1900 la orele 3 d. a.

Fie-ți somnul lin iubito și pomeuirea ta în veci!

Sibiu—Chișfalău, 18 Iulie n. 1900.

Dr. Elie Daianu, ca soț, cu fii săi: Ioachim Leo și Lucia Monica. Véd. Ana Totoianu n. Daianu, ca mama, cu fii săi: Lucreția m. Boieriu cu soțul preotul Ioan Boieriu (Lechința-de-Mureș) și fii lor: Aurelia, Laura, Elena și George. Preotul Ioachim Totoianu cu soția Ana n. Rus și fiul Ionel Virgil; Letiția, Cornelia și Ioan frați și surori. Iosif Dav. Daianu (Cut) și soția Ana n. Munteanu ca socrii, cu fii lor: Vasilie, Ioana m. Simescu, Susana m. Muntean, Ioan și Ana m. Brate, cumnați și cumnate. Rosa Henzel n. Daianu cu soțul Sebastian Henzel (Sibiu) și fii lor: Basil, Valeriu, Aurelia, Sabin și Niculae. Maria Vlad n. Daianu cu soțul Nic. Vlad (Oreștie) și fii: Virgil, Veturia m. Demeter și Victor. Ana Moldovan n. Totoianu cu soțul, preotul Ioan Moldovan (Ciunga) și fii: Matilda, Mariți. Basil, Ioan și Aurel, mătuși, unchi, veri și verișore.

Petreceeri.

Tinerimea română din Selagi și Chior invită la petrecerea cu dans, ce o va arangia cu ocaziunea Sfințirii bisericii gr. cat. de acolo și a ținerii adunării despărțământului XVI-lea Selagian-Chioran, al Asociațiunii, precum și a Reuniunii femeilor române Sălăgiane la 2 August (ziua sf. Elie) în Sig (Felső-Szék), sub scut sigur, în favorul aceleiași biserici.

Intrarea: de persoană 1 fl., în familie 80 cr. Inceputul la 7 séra. Suprasolvirile marimimose se vor chita în public. Pentru mâncări va fi îngrijire bună. On. oșpeți pentru comoditatea proprie și orientarea Comitetului sunt rugați a se însinua.

Comitetul arangiator: Alimpu Barboleviciu și Andrei Cosma, patroni; Ioan Moldovan, președinte; Ioan Ilieș și Ioan Popiliu, vice-președinți; Gratian Flonta, secretar; Aug. Moldovan, casar; Victor Pop, controlor; Laurențiu Sima și Teodor Boțioc, maiordomi. (Urmăză 51 tineri în comitet.)

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Iulie st. v. 1900

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinatorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corone; pe șese luni 12 corone; pe trei luni 6 corone; pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate. pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

VARIETATE.

Cultul față de morți în China.

Chinesii au un mare cult față de morți, ceea-ce constituie o trăsătură simpatică a străvechii lor culturii. Subsolutul întregului imperiu este un vast cimiter cu mormintele străbunilor, pe cari le apără și scutesc cu multă pietate. În căutarea după cauzele actualei revoluții chineze, este foarte remarcabilă și împrejurarea, că Chinesii au considerat și consideră de-o mare vătămă a cultului lor pentru morți faptul, că cu ocazia construirii oăilor ferate de cătră Europeani, număröse morminte chineze au fost devastate și nimicite, fără a li-se mai vedé urma.

Că în ce măsură onorează Chinesii pe morții lor, o arată în mod foarte viu ritualele, ce le fac ei după înmormântări. Scriitorul olandes Henri Borel a luat parte la un astfel de ritual, despre care istorisesc lucruri interesante. Eă ce dice el:

La invitarea familiei Ngo-Cium-Po am luat parte înainte cu două luni și eu la un ritual săvârșit în amintirea capului familiei, decedat. Chinesii buddhiști cred, că după morțe sufletul omului se imparte în 7 părți, dintre cari două se scobóră îndată în infern, ér cealalte 5 rétăcesc prin vèzduh. Membrii familiei trebuie dér, ca prin jertfe pioșe să mântușcă din infern cele două părți de suflet, ca tôte șapte părțile să se unescă și să-și afle veciniciul repaus în paradisul lui Buddha.

La pórta casei familiei chineze m'a primit cel mai bun amic al decedatului, un mandarin militar. Nimic nu mai arăta rangul său înalt: purta vestminte dure și sérăcăcioșe în semn de doliu. M'a condus într'o cameră vastă de-o ornamentare exotice. Din lampele de lotus străbăteau rađe de lumină vineție, pe păreți atârneau tot felul de mătasării, purtând inscripții în litere de aur, cari vesteau meritele decedatului. În cameră era întins mortal și, după credința chineză, o parte a sufletului rămase în casă plutind prin aer. Jelitorii așternură o masă în camera acesta încărcată cu tot felul de mâncări gustöse, ca sufletul să se sature bine din mirosul lor.

Când am pășit în cameră, m'a surprins foarte mult faptul, că ea era plină de ómeni îmbrăcați în vestminte de diferite colori, cari își luau vederea, apoi de soldați lăncieri, heroldi, arcași, purtători de eventualii etc. Mai târziu, când am privit și mai bine în jurul meu, surprinderea imi fú și mai mare — mulțimea din cameră nu consta, decât din păpuși îmbrăcate, ce atârneau de păreți. Conducătorul mi-a esplicat, că păpușile acestea reprezentă pe însoțitorii decedatului, cari îl vor urma și atunci când se va reintórce din infern.

În fruntea mulțimei se afla pe un pod o păpușă mai voluminösă, decât cealalte: asta simbolisa pe mandarinul decedat, plecând spre ceriú. De cealaltă parte a podului, care închipuia ceriul, atârneau figurile sufletelor, cari locuesc în regiunile fericite. Între ele se afla și Tiung-So, măcelarul,

care întréga lui viață a omorit animalele, până când în fine i-a părut réu de păcate și s'a decís, că nu va mai vérsa sânge și nu va mai mânca carne. Cuțitul și l'a ascuns în nisip, dér se temea, că areș-lafle cine-va și-l va folosi spre vérsare de sânge; l'a soos așa-dér din locul ascuns și a fugit cu el între munți, unde l'a ascuns sub stânci. Dér și acum se temea, că-l află cine-va. Nu mai avea liniște pentru acesta și dílele lui erau o tortură vecinică, până când o'ocaziă i-a aflat loc cuțitului — l'a ascuns adecă în inima lui. Prin fapta acesta și-a răscompărat tôte păcatele și a ajuns în tagma sufletelor fericite.

Ritualul s'a început cu aceea, că sufletul din infern al decedatului l'au invocat preoții îmbrăcați în matase négră prin rugăciuni, cari sémăneau a musică. După ritualul acesta tôte scumpeturile din cameră, împreună cu păpușile, le-au aședat într'un palat pregătit din hărțiă și mătase, și i-au dat foc. După credința lor sufletul mandarinului s'a înălțat de-odată cu flacările spre ceriú, în patria sufletelor fericite, dimpreună cu strălucita lui suită.

ULTIME Știri.

Berlin, 18 Iulie. Din Petersburg i-se telegrafază lui „Berliner Tagblatt“, că Rusia va pètrunde de cătră nord spre Peking pe propria-i răspundere. Pregătirile trupelor rusesci lasă a-se presupune operațiunii în stil mare.

Londra, 18 Iulie. O telegramă, ce o primesce „Daily Mail“ din Petersburg afirmă, că nu mai încape acum îndoială cu privire la aceea, că China va declara răboiă Rusiei și că răboiul, ale cărui urmări sunt incalculabile, s'a început deja.

Londra, 18 Iulie. Din Shanghai se vestesce lui „Daily Express“, că principele Tuan a pus termen pentru răscolă generală. Chinesii din Shanghai declară, că de vor debarca trupe străine pe uscat, vor trage glonțe asupra lor.

Shanghai, 18 Iulie. În provinciile Tajnau și Sansi au fost ucisi 40 străni și 100 creștini indigeni. În jur de Shanghai sunt postați o miă de Chinesii bine înarmați. Mișcarea revoluționară se estinde grabnic în China interioră și sudică.

Londra, 18 Iulie. Din Beira se vestesce, că consulul engles Mac Master a cădut jertfa unui atentat cu pumnalul.

Londra, 19 Iulie. „Daily Mail“, anunță, că China, prin ambasadorul său din Petersburg ar fi declarat Rusiei oficial răboiul. Chinesii se fi năvliț cu mare oștire în Siberia ostică.

Literatură.

În legătură cu „Predicile pentru Dumineci și Sârbători“, de Dr. Em. Elefterens a apărut de același autor și partea a doua: „Predici ocasionale și funebre“, care se estinde pe 220 pag. și conține 11 predici pentru cununii, alte 13 predici pentru diferite ocaziuni (la sântirea de biserică, la instalări de parochi și protopopi, la prezentarea pentru prima-óră a preotului înaintea credincioșilor; discurs la terminarea anului scolar etc.) Predici pentru înmormântări (la bărbați și femei de diferite etăți și condițiuni). Costă un esemplar 3 cor. 50 bani. trimis franco și se pôte procura dela Tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov.

Avis!

Domnul avocat Ioan Lengeru și-a mutat cancelaria din villa Kertsch în Tergul Straelor, colțul spre strada nouă de sus, intrarea din strada nouă de sus Nr. 2.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Mavor.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:

Scrieri literare pentru popor.

Poveștile Peleşului, eminențele no-vele ale *Carmen Sylvei* (regina României), cunoscută în tota lumea literară. Costă 50 cr. (cu posta 55.)

Legende sau Basmele Românilor adunate din gura poporului de neuitatul *P. Ispirescu*. Această e una din cele mai prețioase colecțiuni de povești, ce le avem în literatura noastră și n'ar trebui să lipsescă din nici o bibliotecă română, cu atât mai puțin din bibliotecile populare, fiind în felul său o scriere de model. E o carte mare de 400 pag. Prețul 1 fl. 70 cr. (cu posta 1 fl. 80.)

Dilele lui Mesia (Ben Hur) de renumitul scriitor *Lewis Wallace*. Tomul I conține 532 pag. și costă numai 75 cr., 2° tom II are 508 pag. și costă 70 cr. Intregul op. 1.45 (cu posta fl. 1.60.) În asemănare cu mărirea, prețul e foarte moderat. Cetiții vor găsi în el o lectură distractivă și moralizatoare, pentru bibliotecile populare și pentru familii el constituie o lectură escelentă și foarte potrivită de-a înlocui romanele sacre și de senzații

Săpătorul de bani, comediă în trei acte, localizată de *Antoniu Pop*. Se recomandă mai ales pentru cei ce vreau să joace teatru, fiind o piesă foarte ușoară, cu sugemoral luat din mijlocul poporului. Prețul 12 cr. (prin postă 14 cr.)

Vieta după moarte, sau nemurirea sufletului, dedusă din misterul ființei omenești și desțertăciunea celor trecătoare, de *I. P. Edițiunea a doua*, apărută în Gherla în 1897, corectată și amplificată, scrisă cu ortografia cu semne. E o carte foarte mângăitoare pentru inimile creștine și scrisă la înțelesul fie-căruia. Prețul 50 cr. (Cu posta 55 cr.)

Nopti de iernă, romane pentru popor de *George Simu*. Conține vreo 7 romane cu tendințe morale. Mărima 250 pag. Prețul 60 cr. (cu posta 65 cr.)

Țigani, schiță istorică lucrată pentru petrecere după mai mulți autori, de cunoscutul nostru scriitor *Ioan Pop Reteganul*. Prețul 55 cr. (cu posta 58 cr.)

Merinde dela școlă, sau învățătură pentru popor, de *Dr. Georgiu Popa*. Este o carte mare și foarte ieftină în asemănare cu mărirea ei, dăr și mai ieftină în asemănare cu învățăturile mari și multe, ce se cuprind în ea. Prețul 60 cr. (trimis prin postă 70 cr.)

Poveștile Bănățului e o carte mare cu povești din Bănat, împărțită în 3 tomuri, de G. Cătană. Prețul 65 cr. (cu posta 70 cr.)

Musa Someșană este o carte de poezii populare din jurul Năsăudului, culese de *Iuliu Bugnariu*. Prețul 25 cr. (cu posta 28 cr.)

Buchetul, culegere de cântări bătrânești și naționale de *I. Pop Reteganul*. Prețul 25 cr. (cu posta 28 cr.)

Dracul novelă de *V. R. Buticescu*. E scrisă foarte popular cu tendința de-a combate credința deșertă. Prețul 10 cr. (prin postă 12 cr.)

Lira Bihorului este o cântăciță cu balade populare, adecă o carte cu povești istorice scrisă în versuri, de *Antoniu Pop*. Prețul 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Chiuituri de cari strigă feciorii în joc, de *I. Pop Reteganul*. Prețul 40 cr. (cu posta 45 cr.)

125 chiuituri de cari strigă feciorii în joc, de *I. Pop Reteganul*. Prețul 12 cr., cu posta 15 cr.

Opșaguri, cât cioplite, cât pilite și la lume împărțite, de *I. Pop Reteganul*. Sunt vreo 60 de poezii glumețe. Prețul 40 cr. (cu posta 45 cr.)

Din trecutul Silvaniei legende de *Victor Russu*. Conține 25 legende diferite. Prețul unui exemplar de 170 pag. era la început 1 fl., acum numai 30 cr. (cu posta 35 cr.)

Vivia, sau Biserica din Carta gine, narațiune istorică, tradusă din italianesce de *Dr. Iuliu Dragoș*, preot și profesor. Se vinde cu prețul redus dela 1 fl. la 70 cr. (plus 5 cr. porto.)

Preotul din Noieni, narațiune istorică din vechi nos ru, scrisă de *Argheș-Barbu*. Acastă interesantă narațiune privește evenimentele din 1848-49. Prețul 10 cr. (plus 2 cr. porto.)

Părintele Nicolae, schiță din viața preoților, de *George Simu*. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Poesii de Vasiliu Ranta Buticescu. E o bogată colecțiune de poezii, tipărite pe hârtia fină și formând un volum de lux. Prețul era la început 1 fl. 20 cr., acum numai 60 cr. (cu posta 70 cr.)

Felicitări în poezii și prosă la anul nou, ziua născerei și ziua numelui, către diferite rudenii, preoți, învățători și binefăcători, precum și vorbiri la diferite ocazii școlastice, de *George Simu*. Prețul 20 cr. (cu posta 22 cr.)

Cartea Săteanului, de *Emanuel Pă răcanu*. Conține mai multe romane populare, scrise în stil foarte ușor, și printre ele mai multe poezii, mai ales satirice. Prețul 45 cr. (cu posta 50 cr.)

Suspini și zimbire. Sub titlu acesta a apărut în editura tipografiei d-lui *Todoran* din Gherla o carte de poezii și prosă, scrisă de d-l *Antoniu Pop*. Se poate procura și dela tip. „A. Mureșianu“. Prețul 40 cr. (cu posta 43.)

Risete și zimbete, de *T. V. Gheaja*. După cum și titlul arată, este o carte de cuprins glumețe; în ea se află nu mai puțin ca 254 de anecdote, păcălituri și povestiri glumețe care te fac să-ți mai uiți de necasurile lumii și să izbucnesci în ris. Prețul 30 cr. (cu posta 35 cr.)

„Considerațiuni istorice asupra asociațiunii popoarelor și aplicațiunea lor la națiunea noastră de Ioan Clinciu profesor în București. Această scriere, apărută tocmai acum de sub tipar, este de deosebit interes pentru bărbații iubitori de știință. Prețul 1 fl., (+ 5 cr. porto.)

„Amicul bun“, colecțiune de lectură solidă și de caracter în direcțiune religioasă-morală (Doctorul sufletesc și sfaturile lui pentru cei ce sunt aprupe de timpul scăpării din închisore) tradusă de actualul preposit capitar *Ioan Popiu*, pe timpul când funcționa ca spiritual la institutul corecțional din Gherla. Prețul 10 cr. (plus 2 cr. porto.)

Dietetica populară, scrisă cu deosebită considerațiune la modul de viață a țeranului român, de *Simeon Stoica*, medic pensionat. Carte tipărită cu ajutorul Asociațiuneiștă și de favorabil apretiată din partea țărelor noastre. Conține vreo 25 figuri în text. Prețul 85 cr. trimis francoat.

Cugete și considerațiuni din experiența vieții lui Argirobarb. Tipărită în 1898. Cartea se estinde pe 30 pagini și conține 170 de sfaturi înțelepte, scose din pățania vieții. Prețul 10 cr. (cu posta 12 cr.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viața Românilor bihoreni, de d-na *L. Rudow-Suciu*. Este o carte de 148 pag. 8°, tipar mărunt, dăr frumos și curat. Prețul 50 cruceri (cu porto 55 cr.)

Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Pribeaugul îndrăgostit, tradusă de *Dr. T.* Este o istorisire interesantă și bine scrisă. Prețul 30 cr. (Cu posta 33 cr.)

Toaste pentru tot felul de persoane și ocazii, de *Tit. V. Gheaja*, spiritual la institutul de corecțiune din Gherla. Prețul 20 cr. (cu posta 22 cr.)

Cărți de rugăciuni și predicii.

Anghira Mântuirii, cârticea de rugăciuni și de cântări pentru mângăierea sufletescă a drept credincioșilor creștini, Edițiunea IV corectată. Gherla, Tipografia diecesană 1899. Un exemplar în păreți tari colorați 35 cr. (plus 5 cr. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni și cântări, întocmită pentru toate trebuințele vieții. Edițiunea IV. Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1899. Conține peste 334 pag. Legată în păreți tari colorați, costă 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Micul mărgăritar sufletesc, cârticeică de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai mărișori. Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1898. Un exemplar legat în păreți tari colorați costă 22 cr. (cu posta 23 cr.)

Carte de rugăciuni, cereri și laude întru onorea Preacuratei Feciore Maria, pentru folosul și mângăierea sufletelor. Gherla, Tip. Diecesană, 1898. Prețul unui exemplar legat în păreți tari colorați 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Predici pe toate numinecele și sărbătorile de peste an, de *Em. Elefertsch*, cunoscut atât de bine în cercurile românești din numărăsele sale scrieri atât de mădușe, instructive și cu atâtă gust artistic. E o carte mare, de 350 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (4 lei.)

Cursul la bursa din Viena.
Din 18 Iulie 1900.
Renta ung. de aur 4% 115.40
Renta de corone ung. 4% 90.95

Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% . 120.75
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2% . 99.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. 117.75
Bonuri rurale ungare 4% 90.50
Bonuri rurale croate-slavone 93.—
Impr. ung. cu premii 158.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin . 139.—
Renta de argint austr. 97.70
Renta de hârtie austr. 97.50
Renta de aur austr. 115.55
Losuri din 1860. 134.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară . 17.12
Acții de-ale Băncei ung. de credit. 686.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit. 664.50
Napoleondori 19.32
Mărci imperiale 118.57
London vista 242.40
Paris vista 96.50
Rente de corone austr. 4% 97.60
Note italiene 90.50

Cursul pieței Brașov.
Din 19 Iulie 1900.
Banenota rom. Cump. 19.16 Vënd. 19.22
Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 19.—
Napoleond'ori. Cump. 19.24 Vënd. 19.30
Galbeni Cump. 11.30 Vënd. 11.40
Ruble Rusesci Cump. 127.— Vënd. —
Mărci germane Cump. 58.50 Vënd. —
Lire turcesci Cump. 10.72 Vënd. —
Scriș. fonc. Albina 5% 100.— Vënd. 101.—

Nr. 409—1900.
PUBLICAȚIUNE
Pentru darea în arendă a următoarelor arături și livezi orășenesci:
1) livadia înaintea Lapiășului în Timișul de sus.
2) livadia, așa numită „dreissigerwiese“ în Timișul de jos;
3) livadia vortmanului (Comp. top. Nr. 12895) din poiană; pe timpul din 1 Noemvrie 1900 până în 31 Octomvrie 1906; — mai departe
4) Parțela în livadia de lângă Bód;
5) Locul de arat viz-avis de fabrica de petrolu alui Otoban, — pe timpul din 1 Noemvrie 1900 până în 31 Octomvrie 1904; — și în urmă:
6) locul cimitirului central (Comp. top. Nr. 10218) pe timpul din 1 Noemvrie 1900 până în 31 Octomvrie 1902 se va ține **Marți în 31 Iulie 1900** la 9 ore a. m. o licitațiune publică în biroul orășenesc de economiă, unde se pot vedea până la ziua numită condițiunile de licitațiune.
Brașov, în 14 Iulie 1900.
10221-1. Oficiul orășenesc de economiă

Praturile-Seidlitz ale lui Moll
Veritabile numai, dacă fiecare cută este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.
Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai carbicoase la stomach și pântece, în contra căreilor și acrolei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bête femeesce a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate Corone 2.—
Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.
Veritabilu numai, dacă fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.
Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de soldină și reumatism și a altor urmări de răcedă. Prețul unei sticle originale plumbate, Corone 1.80.

Sapun de copii a lui Moll.
Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metodu cel mai nou pentru cultivarea rațională a peleii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. — 40 Cinci bucăți Corone 1.80. Fie-care bucată de săpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin **Farmacistul A. MOLL,**
c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9
Comande din provinciă se efectuează dinic prin rambursă postală.
La deposite se se cere anumit preparatele provădute cu iscăbitura și marca de apărare a lui A. MOLL.
Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov
Valabil din 1 Maiu st. n. 1900.

Plecarea trenurilor din Brașov
Dela Brașov la Budapesta:
I. Trenul mixt la ora 5-8 min. dim.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2-45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la ora 7-48 min. séra.
IV. Tr. acc. la ora 10-26 min. séra. (Arad)

Dela Brașov la București:
I. Trenul de persoane la ora 3-55 m. dim.
II. Trenul mixt la orele 11 a. m.
III. Trenul accel. la ora 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
IV. Tr. acc. la ora 5-14 m. dim. (dela Arad).

Dela Brașov la Kezd Oșorheiu:
I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad, Ciuc-Szereda, la ora 3-20 min. noptea.
II. Trenul mixt la ora 8-50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la ora 3-15 m. p. m. (are legătură cu linia T űnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zernesci (gar. Bartolomeiu).
I. Trenul mixt la ora 9-2 min. a. m.
II. Trenul mixt la ora 5-26 min. p. m.
III. Tr. mixt, la ora 9-30 min. séra.

Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:
I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim.
II. Trenul mixt la ora 8-50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la ora 3-15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:
Dela Budapesta la Brașov:
I. Tr. acc. peste Arad la óra 5-7 m. dim.
II. Trenul de persoane la ora 8 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiu la ó. 2-9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la ora 10-25 min. séra.

Dela București la Brașov:
I. Trenul mixt, la ora 6-53 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.
II. Trenul accel. la ora 2-18 min. p. m.
III. Trenul mixt, la ora 9-27 min. p. m. (din Maiu 15—15 Sept.)
IV. Trenul accelerat, la ora 10-14 m. séra.
V. Tren de pers. la ora 2-10 min. p. m. (din 1 Iulie, Joia și în toate sărbătorile).

Dela Kezd Oșorheiu la Brașov:
I. Trenul de persoane la ora 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda și Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de pers. la ora 1-51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la ora 6-48 m. séra. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tr. mixt, la ora 10-4 m. séra. (p. dela St.-Georgiu, în Iul. 1—15 Sept. în toate sărbătorile).

Dela Zernesci la Brașov (gar. Bartolomeiu)
I. Trenul mixt la ora 7-2 min. dim.
II. Trenul mixt la ora 1-12 min. p. m.
III. Tr. mixt la ora 8-18 min. séra.

Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:
I. Trenul de pers. la ora 8-25 m. dim.
II. Trenul de pers. la ora 1-51 m. p. m.
III. Trenul mixt la ora 6-48 min. séra.
V. Tr. mixt la ora 10-04 min. séra. (din Palanca dela 1 Iulie—15 Sept. în toate sărbătorile).